

De maand van Hemus

oktober 2003

'Lichte dames zwaar benadeeld'

De aanschaf van nieuwe boten door een roeivereniging is als een excursie door een mijnenveld. Overall loeren gevaren en belangen en een kleine misstap is voldoende voor groot tumult.

Op 20 oktober werd in de Villa een hearing gehouden over het boten-aanschafplan. Op de ALV van 5 november is dat een van de agendapunten.

Lees het verslag van de hearing op pagina 5.

Rondje Pampus. Winst! Twee verhalen! Pagina 3!

nieuwe serie

De commissarissen

De komende maanden brengen we wel en wee van de commissies binnen Hemus over het voetlicht.

Deze Maand Deel 1

De Toercommissie

of hoe een commissie dreef op één man – heeft dit een goed einde? Kijk snel op pagina 2.

nieuwe serie

Wonen aan de Eem

Met enige weemoed kijk je wellicht wel eens naar die huizen die zo lekker aan en in de Eem liggen... We gaan er eens een paar bezoeken.

Deze keer een huis bij het begin van de Eem, Grote Koppel 11. Een huis met een verhaal en het verhaal staat op pagina 4.

En het staat nog te koop ook...

Rake klappen

We haalden de krant, als je tenminste heeeel goed keek. De NRC nog wel. We waren dan ook met een grote delegatie op het water bij de Tromp Boat Race. Zie hoe Hemus een fuut inhaalt op pagina 3.

ALV 5 november

Op woensdag 5 november wordt de na-jaars-ALV gehouden. Sporthal Zielhorst, 20 uur. Botenplan! Kom!

Huisvesting

De zaak sleept zich voort – maar staat niet stil. Zie pagina 6.

Videoroeien

De wedstrijdcommissie helpt je beter te gana roeien. Lees hoe op pagina 2.

Quo Vadis?

Quo Vadis? zoekt de rust op. Pagina 6.

Nominaties

Heftige discussies zullen weer losbarsten nu het Seniorenconvent de nominaties voor de Ploeg van het Jaar bekend maakt.

Sta je er dit jaar bij? En waarom die ander wel? Pagina 5.

Bezuinigingen?!

Het kabinet bezuinigt ons de depressie in. Minder subsidies, ook voor sportclubs. Waardoor dat voor Hemus nog niet zo veel uitmaakt lees je op pagina 6.

advertenties

Hoe wil jij werken?

Kom naar de dichtstbijzijnde Randstadvestiging om je te oriënteren!

Randstad
Stadsring 6-8, Amersfoort
Telefoon (033) 422 41 00

Verlaat 13, Nijkerk
Telefoon (033) 245 59 35

Nieuwe Baarnstraat 10, Baarn
Telefoon (035) 548 01 25

Dillenburglaan 2, Soest
Telefoon (033) 603 64 75

randstad www.randstad.nl voor meer vacatures

JE VOELT JE
THUIS BIJ GOVAERT

imabo v.d. DONK & ROMEYN

Tromp op bezoek

Een ploeg van Tromp heeft de Eem geproefd. Het smaakte, blijkens pagina 2.

Onderstroom

Over technische vernieuwing: rolriggers, klap- en olieboten. Pagina 3.

Vaste prik

Het barrooster, helemaal achterin.

Afzien & geinen

In dit nummer tussen de verhalen door foto's van zich afpeigende indoor-trainenden. Zie ook de laatste pagina.

Winter!

Als je in de kou gaat roeien, denk er dan om dat het in de winter fataal kan zijn als je om slaat. Pagina 6.

Niet meer op papier?

De Maand gaat als papieren krant naar iedereen. Wil je hem alleen maar elektronisch ontvangen, stuur dan een mailtje naar ledenadministratie@hemus.nl, en je krijgt hem niet meer op papier.

De maand van Hemus wordt maandelijks aan alle leden van Roeivereniging Hemus gezonden.

Redactie: Liesanne van den Brink, Ilja van Buitenen, Koos Termorshuizen, Leonie Walta, Jos Wassink.

Adreswijziging naar ledenadministratie@hemus.nl. Onopgemaakte kopij en tips naar redactie@hemus.nl

DE COMMISSARISSEN

Jos Wassink

Commissies zijn wat een club gaande houdt. Het bestuur kan bedenken wat het wil, maar voor de uitvoering komt het aan op de commissies. Het zijn de armen en benen, de uitvoerende organen van iedere vereniging en Hemus kent er meer dan tien. Maar de laatste tijd haperen de commissies; ze zijn vaak onderbemand (m/v) waardoor de commissieleden zwaar belast worden en hun motivatie dreigen te verliezen. Reden voor het bestuur om de activiteiten van de commissies in kaart te brengen en tegelijkertijd het vrijwillige karakter ervan minder vrijblijvend te maken. De Maand van Hemus (ook commissiewerk) brengt in dat kader de komende maanden verschillende commissies voor het voetlicht. Vandaag:

DE TOERCOMMISSIE

Jos Wassink

Om maar meteen met de deur in huis te vallen: de toercommissie ligt op z'n gat. Vandaag, zondag 12 oktober, zou de traditionele najaarstocht gevaren worden. Het is stralend weer en een drukte van belang bij Hemus, maar de najaarstocht naar de Weerribben is afgeblazen. De toercommissie heeft te weinig mensen en houdt nu demonstratief de armen over elkaar.

De toercommissie, dat is eigenlijk Piet Hilhorst.

Al sinds zes jaar organiseert hij samen met Koos Termorshuizen en Cees Medema vier tochten per jaar: voorjaarstocht, midzomertocht, najaarstocht en een grachtentocht in december. Verder valt Els Boelhouwer graag in met hand- en spandiensten. Maar sinds kort staat Piet er feitelijk alleen voor; Koos is tot het bestuur toegetreten (als commissaris

recreatief roeien) en doet daarnaast het clubblad en de site, waardoor hij de toeractiviteiten heeft moeten neerleggen. En ook Cees Medema gaat ermee stoppen.

Toeren is populair

Toch wordt er behoorlijk wat getoerd in de vereniging, constateert Hilhorst, alleen dan veelal buiten de toercommissie om. Dat zit zo: veel ploegjes organiseren wel roei-uitjes maar dan alleen voor de eigen mensen. Zo is de ploeg van Piet Hilhorst (de ploeg van het jaar in 2002) dit jaar met z'n tienden naar Angers (Frankrijk) geweest. Très agréable.

Angers...

Andere ploegen gingen naar Duitsland of deden mee aan tochten over de Thames. Alleen steeds ontbreekt de open inschrijving. 'Niet verder vertellen' lijkt het heersende motto. Maar Hilhorst vindt dat toerinitiatieven via de toercommissie zouden moeten lopen om zo toegankelijk te worden voor de hele vereniging. Om dat af te dwingen heeft hij zich voorlopig 'demissionair' verklaard. Maar, haast hij zich te melden, zodra er mensen bij komen ga ik graag weer aan de slag.

Maar is een dergelijke protestactie wel een effectief middel om met de 'illegale' toerders in contact te komen? Hilhorst ziet geen andere mogelijkheid. Hij heeft al enkele jaren geprobeerd de onderlinge toeractiviteiten onder de toercommissie te krijgen, maar zonder resultaat. Vandaar de demonstratieve stop.

Wat verwacht hij van het striktere vrijwilligersbeleid? Enerzijds verwacht hij dat, nu leden gedwongen worden tot commissiewerk, ook enkelen van hen voor de toercommissie zullen kiezen. Aan de andere kant moeten ze er wel echt zin in hebben. Enthousiasme kun je niet afdwingen, stelt Hilhorst, en zonder dat werkt het gewoon niet.

Traditie vestigen

Bij veel andere verenigingen loopt het toerroeien een stuk beter. Bij Baarn bijvoorbeeld met de Basel-Baarntocht of in Alkmaar waar er meer dan tien mensen lid zijn van de toercommissie. Hoe komt het dat het bij Hemus zo-

veel moeilijker gaat? Volgens Hilhorst ligt dat aan de opgebouwde traditie binnen de vereniging. Of liever: aan het gebrek hieraan. RV De Eem uit Baarn is 70 jaar ouder dan Hemus. Hemus moet zijn tradities nog gaan vestigen. Een ervan is er al: de midzomertocht, die staat als een huis.

Midzomernachttocht: de grootste hit van de Toercommissie

Welke tradities zou Hilhorst erbij willen hebben? Hij denkt aan deelname aan KNRB-tochten waarbij er in lokaal materiaal (wherries) de Thames afgeroeid wordt. Zoiets met 12 tot 20 mensen te doen zou mooi zijn. Of ook een massale Hemus-toertocht voor 50 tot 60 leden die dan met een botenwagen vol eigen materiaal deelnemen aan een tocht van 30-40 kilometer over de Vecht of in Noord-Holland. Of wat te denken van een tweedaagse tocht door Zuid-Flevoland met een overnachting op een camping in Biddinghuizen ergens in mei of juni.

Neen, aan ideeën ontbreekt het Piet Hilhorst niet. Alleen wel aan mede commissieleden. Daarom houdt hij nu z'n armen over elkaar. Vol ideeën en popelend van ongeduld, dat wel.

Van het bestuur

Natuurlijk blijf je lid

Maar als je van plan bent op te zeggen, dan moet je dat vóór 1 december schriftelijk - per post, op papier - doen bij de secretaris van het bestuur. Anders ben je voor het verenigingsjaar 2004, dat gelijk is aan het kalenderjaar, het lidmaatschapsgeld verschuldigd. De opzegging is effectief op het moment dat de opzegger een schriftelijke bevestiging heeft gekregen van de secretaris.

Toercommissie: LAATSTE NIEUWS

Na dit interview is flink geworven voor deze commissie. Met succes. Naast Piet Hilhorst en Els Boelhouwer hebben liefst 6 mensen toegezegd lid te willen worden van de toercommissie: Wim Bosman, Ien Bringman, Ad Cornelissen, Pierre Huijbregts, Antoinette van Raaij en Isabel Terpsta. Nieuw élan!

AFZIEN & GEINEN

Mirjam van den Hoorn

AMERSFOORT - BAARN - AMERSFOORT

Trompers, thee en taart
Martijn Mennen
HRV CornelisTromp

Martijn Mennen van Tromp vertelt hoe hij met een ploeg vanuit Hemus de Eem af en op heeft geroeid.

Na een half jaar planning maakten we eindelijk een tocht vanuit Amersfoort naar Baarn, met Hemus-roeier Alwin van Haren. Het begon in de zomer van 2002. Alwin kwam in de roei-instructie bij de Hilversumse Roeivereniging Cornelis Tromp. Elke zaterdagochtend vroeg op de fiets vanuit Amersfoort door de polder, via Soest naar Hilversum, dan stevig roeien en weer terug op de fiets. Geen probleem voor de sportieve geest van Alwin. Maar in december bedacht hij zich: in de zomer wil hij graag roeien na het werk en om dan ruim 20 km te fietsen om te kunnen roeien... wel sportief, niet praktisch. Hemus was toch een aantrekkelijker alternatief. Spijtig namen wij afscheid van Alwin en werd hij lid van Hemus. Maar de contacten bleven en al snel kwam hij met het plan om eens te komen roeien in Amersfoort. Dus werden diverse roeiers van Tromp benaderd per email, maar weinig reacties...

De tijd vliegt snel en zo waren we inmiddels weer een paar maanden verder. Weer een poging opgestart om te kijken wie er nog mee wilden naar Amersfoort. En toen liep het ineens sneller dan verwacht en zo konden we op zaterdag 6 september j.l. met een groep van 10 enthousiaste roeiers op pad om de "moeder aller tochten" te roeien: Amersfoort-Baarn-Amersfoort.

Rond een uur of één in de middag maken we kennis met Hemus, de Villa en koffie. Na de nodige begroetingen en kennismakingen, werden 3 boten te water gelaten: een C4 en twee C3-en [sic! red.]. En zo werd koers gezet naar Baarn.

Ik had de route een paar weken daarvoor al geroeid samen met Alwin - ieder in een skiff - en het water als knap lastig ervaren. Veel wind, plezierboten en deining. En door het meandere-

ren van de Eem komt de wind ten opzichte van de boot telkens uit een andere hoek.

Deze zaterdag was de Eem 'roeibaar' en werd er lekker stevig doorgeroeid. En na een uur al kwam Baarn in zicht en werd tussen afroeiende C4-en aangelegd. De afroeiende leerlingen zullen wel gedacht hebben dat dit opzet was.

Het was droog en warm genoeg om lekker buiten op het balkon te zitten en daar werd genoten van de meegebrachte taarten en Baarnse thee, dankzij de gastvrijheid van De Eem.

Na een klein uur werd weer koers gezet naar Amersfoort. De bootindeling werd veranderd en daar gingen de mannen tegen de vrouwen... Brute kracht tegen gracieus roeien. Maar het scheelde misschien een kwartier tussen de eerste en de laatste boot. Moe maar voldaan brachten we de boten aan wal, maakten ze schoon en legden ze weg in de knusse loods van Hemus.

Op dezelfde dag was er een barbecue bij Tromp en daar werd de geslaagde dag gezellig afgesloten met goede salades, sateetjes, drank, een stevige plensbui en live muziek.

Dit is zoals het kan zijn: 'Hilversumse' roeiers in boten van Hemus die genieten van het fantastische uitzicht vanuit de mooie soos van de De Eem. Er worden door de vele verenigingen in Nederland veel gevarieerde tochten georganiseerd, maar dat neemt niet weg dat een geïmproviseerde tocht als deze zeker zo leuk is.

Graag wil ik Hemus en De Eem bedanken voor hun gastvrijheid: we hebben genoten van jullie mooie roeiwater. Kom eens naar Hilversum!

VIDEOROEIEN

Jantinus Ziengs

De wedstrijdcommissie begint weer met video-roeien.

Het werkt als volgt:

- Je bedenkt dat je beter gaat roeien als je gevideod wordt (initiatief ligt dus bij de ploeg).
- Bel/mail Marien Mortier voor een afspraak: 4554082, marienmortier@freeler.nl Persoonlijk aanspreken mag ook.
- Marien zorgt voor een videocamera, een tv en een videobootje.
- Op het afgesproken tijdstip ga je roeien, en je wordt gevideod. Meteen na het roeien bespreek je dit op de tv in de Villa (roeiers en coach).

AFZIEN & GEINEN

André Haveman

HEMUS WINT RONDJE PAMPUS

Jos Wassink

Zaterdag 11 oktober werden de eerste roeiwedstrijden op open water gehouden, waarbij RV Hemus uit Amersfoort zowel de eerste als de derde plaats veroverde.

De Koninklijke Nederlandsche Roei- en Zeilvereniging Muiden organiseerde de wedstrijd op het IJmeer: van het Muiderslot naar pampus en weer terug. Hemus verscheen met twee ervaren equipages aan de start. Hemus 1 bestaande uit Ingeborg Stokhof, Koos Iestra, Marien Mortier, Jan Paul Kleijwegt en Feike Tibben roeide de snelste tijd in 32.53 min. Deze ploeg heeft afgelopen jaar ook over het Kanaal geroeid van het Engelse Jersey naar het Franse Carteret. Voor Hemus 2, bestaande uit Martine Molenaar, Roelof Wigerink, Rene Uitham, Pim van As en Peter Vries was het een eerste kennismaking met het ruime sop, maar hun ervaring op onder andere de Elfstedentocht hielp hen aan een respectabele 35.10 min. De gecombineerde ploeg van de Koninklijke Roei- en Zeilvereniging De Hoop uit Amsterdam en roeivereniging 't Spaarne uit Haarlem zette een tijd neer van 34.40 min en behaalde een tweede plek.

AFZIEN & GEINEN

Suzanne van der Horst

KENNINGSMAKINGS- WEDSTRIJD ZEEROEIEN

Rene Uitham

Op uitnodiging van de Koninklijke Nederlandse Zeil- en Roeivereniging (KNZ&RV), te Muiden, roeiden op 11 oktober twee Hemusploegen daar een tijdrace op open water over zo'n 6 km.

Vijftien ploegen hadden zich ingeschreven, waaronder de inmiddels zeer erva-

ren ploeg van Ingeborg, Marien, Jan-Paul, Feike en Koos, en een verse nieuwe ploeg, die nog nooit een 4-riemsgiek gezien had, met Martine, Roelof, Pim, Peter en Rene.

De wedstrijd werd geroeid in de daar aanwezige 4-riemsgieken van het type Yole de Mer. De heats worden drie aan drie geroeid. De ploeg van Ingeborg vertrekt als derde van hun heat. We zien ze meteen al zeer sterk weg roeien. Als de ploegen van deze heat terug zijn kunnen wij de boot overnemen. We dribbelen eerst nog een half uurtje wat heen en weer, en kijken ondertussen in de verte waar ze blijven. Eindelijk zien we een kilome-

ter verderop de Hemuskleuren als eerste de hoek om komen. Gejuich al hadden we het wel verwacht. Nu worden we toch zenuwachtig, omdat ze dus nog maar een kilometer hoeven en wij direct daarna aan de beurt zijn. Pffooee.

En nu wij

Dan zijn wij aan de beurt en kunnen we in onze zeewaardige boot stappen. "Ho eens even", dat ziet er toch wel anders uit dan wat we gewend zijn. We zitten voor ons gevoel zo'n meter boven het water. Er staat van de vorige ploeg nog een hoop water in de boot. Dat is er toch op de een of andere manier in gekomen en moet er dus uit.

Als we om ons heen kijken, ziet alles er nog heel rustig uit. Geen golfje te zien en het zonnetje breekt door. Evengoed waarschuwt Feike ons om vooral de riemen goed vast te houden, door te blijven roeien en dat de boeg niet moet schrikken als hij van tijd tot tijd een centimeter of 30 boven zijn bankje vliegt. Het zal wel, denken we.

Van start

Nou daar gaat-ie. We hebben geen tijd om aan de boot te wennen, we kunnen vrijwel meteen van start. Als eerste van drie starten we dan en na zo'n dertig halen beginnen we het te snappen. We lopen aardig weg van de twee andere ploegen. Niks aan de hand zou je zeggen, maar zo richting de monding naar het open water begint er

toch wat meer beweging in de boot te komen. De bedoeling is dat we bij de eerste boei linksaf gaan, dan een stuk van ongeveer twee kilometer naar een gele boei toe roeien, daar keren en weer terug.

Linksaf

Zo ongeveer op het moment dat we links af slaan, begint het opeens wel heel erg te bewegen. We stuiten alle kanten uit! Riemen wijzen omhoog en omlaag, men zit in de uitpik en in de inpik en dat, voor ons gevoel, allemaal op hetzelfde moment. Gelukkig hebben we Martine op stuur, die ons van de schrik een heel eind de bocht uit stuurt, maar daarna wel de boot weer

AFZIEN & GEINEN

Astrid Suurland, terwijl Elke en Suzanne het trainingsschema bekijken

DE ONDERSTROOM

De techniek voor het bedwingen van H₂O (I) en (s)

Je zet in, op het verste punt, zo ver je binnen je balans en wat effectief is kunt komen. Dan ga je je afzetten, de benen strekken zich. Tijdens de afzet versnel je. Op het punt waar je nog net druk hebt laat je los. Op dit moment beweeg je het snelst, je rust, en je beweegt langzaam weer naar voren om aan je volgende inzet te beginnen, terwijl je het voortglijden niet verstoort.

Je denkt bij de bovenstaande beschrijving natuurlijk meteen aan roeien, maar nu doen we even een gedachte-experiment. Vervang het woord benen door been en denk eens aan schaatsen.

Heb je 'm? Het lijkt wel of er een universele techniek is voor het bedwingen van water, of dit nu in zijn vloeibare of in zijn vaste vorm is. Het is een feit dat roeiers graag schaatsen, je kunt immers niet roeien als er ijs ligt, en je zult toch wat met dat water moeten doen dan.

Olieboot

Toch stuit je dan toch op grote verschillen. Tijdens schaatsen rust je nooit helemaal uit, er is altijd druk op 1 been. En die druk maakt dat dat been sneller verzuurt. Ook is de techniek veel subtieler, en is het evenwicht moeilijker (je zit niet lekker stabiel op een bankje). Maar toch, de basis van de beweging lijkt wel hetzelfde te zijn. Onlangs was de olieschaats in het nieuws. Olie loopt met kleine druppeltjes uit het ijzer en smeert het contactvlak tussen schaats en ijs. Ook bij roeien zou een dergelijke ontwikkeling kunnen helpen. Immers als je je boot insmeert met olie dan is de ondervonden waterweerstand minder. Jammer genoeg helpt dit niet lang, want de olie loopt er af. Een systeem in de boot waardoor in kleine gaatjes olie naar buiten druppelt en de boot continu glad houdt, dat lijkt wel wat. Wel met ventielen natuurlijk, anders zink je... Het is natuurlijk de vraag of een dergelijke installatie de boot niet veel te zwaar maakt.

Rolridders

De roeisport is over het algemeen altijd vrij conservatief geweest. Kwa revolutionaire veranderingen moet je denken aan beperking van het bootgewicht door nieuwe materialen en de introductie van de big blades. Er is een minimum gesteld aan bootgewichten voor internationale wedstrijden dus de rek is er daar zo langzamerhand wel uit. Nee, dan de rolrigger. Dat was pas revolutionair. Dit is een systeem waarbij voetenbord en rigger door de boot bewegen en het bankje vast zit. De gewichtverplaatsing van een persoon in een boot leidt namelijk tot inefficiëntie, en deze gewichtsverplaatsing werd door de rolrigger opgeheven. Bewegingstechnisch dus een stuk logischer en ook sneller! De Duitse skiffeur Peter Kolbe behaalde hier grote successen mee. Maar helaas werd de rolrigger verboden, het wereldwijd aanpassen van de roeitechniek en de boten werd door de FISA ondoenlijk geacht (kapitaalvernietiging), dus zijn wij verdoemd om tot in de eeuwigheid op een bankje heen en weer te rijden. Hoewel, je mag natuurlijk in je vrije tijd gewoon in een rolriggerboot varen.

Klapboot?

Nee, de schaatsbond was toch iets toeschietelijker. Het efficiënter gebruiken van de fysieke eigenschappen mocht van hen wel: de klapschaats werd officieel goedgekeurd. En was natuurlijk goedkoper te verkrijgen dan een roeiboot.

Conclusie is dus dat beide sporten toch best wel wat aanknopingspunten hebben en dus ook wat van elkaar zouden kunnen leren. Ga in de winter eens voor de buis naar het schaatsen kijken, kijk naar het ritme, de scherpe inzet en afzet, en de geringe hoeveelheid bijbewegingen. Oefen zelf op de schaats en ontdek de parallellen. Het bedwingen van water in de vaste en de vloeibare fase heeft veel overeenkomsten wat betreft de basistechniek.

AFZIEN & GEINEN

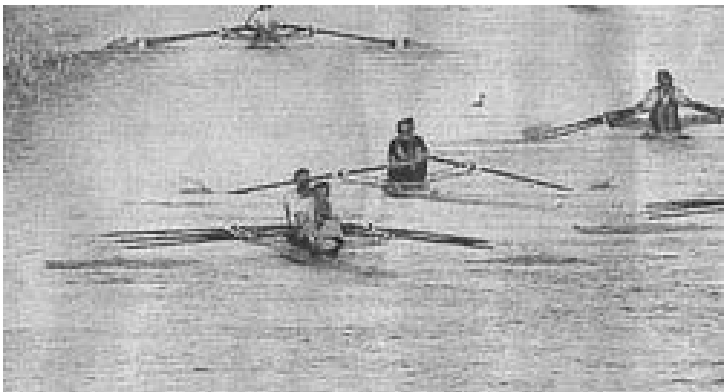
Marien Mortier

Rake klappen met een Olympische roeier

Leonie Walta

Of hoe Tromp de chaos van 350 ploegen redelijk in de hand hield.

De Eemhead mag zich graag vergelijken met de Tromp Boatrace. Zelfde soort nummers, lange afstand (5,3 kilometer), najaarswedstrijd. Maar er is toch een groot verschil.

De Tromp Boatrace trekt al jarenlang sterke deelnemers en is met een aantal van 350 ploegen toch nog wel twee maten groter. En ja, 350 ploegen, daar moeten we in Amersfoort toch niet aan denken. Alhoewel, waar wij een redelijk overzichtelijk botenterrein hebben heeft Tromp een aantal veldjes, veel verder van de vloten weg. Met je boot laveer je tussen de botenwagens en rijtjes bomen door met veel kans op schade.

Vanwege de grote opkomst was een van de vier blokken daags van tevoren vervroegd. Dit bleek een goede zet te zijn want alle blokken zijn toch min of meer op tijd gestart. Toch was er weinig ruimte voor de ploegen om even uit te roeien, na de finish ontstond toch weer een redelijke chaos. Ook was er bij veel ploegen onduidelijkheid aan welke kant van het water ze moesten uitroeien (namelijk bakboordwal) en waar ze mochten rondren, zodat hier wat gevaarlijke situaties ontstonden.

Negen Hemus-boten

Hemus deed met 9 ploegen mee aan de Tromp Boatrace, 4 junioren en 5 veteranenploegen (waar blijft het middensegment?). Er werden helaas geen bliken getrokken maar de prestaties waren naar behoren, en bij de junioren was zeker sprake van vooruitgang. Een van de deelnemende ploegen was een veteranen 4+. De samenstelling van deze ploeg was nog lang niet helemaal duidelijk, Sander Berger, Erwin Roex en Jantinus Ziengs zochten nog een vierde roeier. Binnen Hemus bleek die moeilijk te vinden. Dan maar eens buiten de vereniging proberen. Na wat gebrainstorm werd Joris Trooster van Euros eens gevraagd. Dat getuigde wel van lef, Joris is namelijk niet alleen een

oud-roeimaker van Jantinus (lichte vierzonder van zo'n 10 jaar geleden) maar heeft ook aan Wereldkampioenschappen deelgenomen en in Sydney op de Olympische Spelen geroeid. Het besef echter dat hij op de Cottwich-Almelo regatta in de skiff slechts 1 seconde harder ging dan Jantinus maakte het allemaal wel makkelijker. En jawel, hij wilde meeroeien. Tijdens het oproeien werd

duidelijk dat Joris op slag veel rust bracht in deze instap-combinatie. Goed roeien is een zekere vorm van beheersing in het gebruik van je energie en dat liet hij op een mooie manier zien. Ook leerde hij de ploeg af om veel geluid te maken bij de uitpik. Het klinkt altijd wel lekker maar het bracht de boot juist uit balans volgens hem.

Niet zo strak

De wedstrijd moest worden gestart aan stuurboordzijde vanwege een oneven rugnummer. Hier blijkt de organisatie van de Tromp Boatrace echter niet zo strak te zijn. Ploegen mochten min of meer zelf hun startverschil bepalen. Dit leidde ertoe dat een ploeg van de Hoop die aan bakboordzijde achter ons startte al binnen korte tijd naast ons lag, een belemmering om de bochten naar bakboord scherp te kunnen sturen. Het veld schoof snel in elkaar en de Hemus/Euros ploeg had veel last van vuil water en het roeien werd daardoor zwaar. Toch zat op zekere momenten de swoeng er goed in en liep de boot perfect. Binnen een paar kilometer kwam de ploeg echter al in het skiffveld terecht, de laatste kilometer werd dit nog knap lastig. Het water is daar smal en er moesten twee skiffs tegelijk worden ingehaald. Dit schept veel onrust in het roeien. Maar toch, de boot bleef goed lopen en tot het einde toe werden er rake klappen geslagen. Een aparte ervaring in een aparte combinatie die werd beloofd met een vierde plaats in een veld van 12 ploegen dat werd gewonnen door het altijd sterke RIC. De achterstand op die ploeg bedroeg 51 seconden.

AFZIEN & GEINEN

Leonie Walta & trainer Christiaan

WONEN AAN DE EEM

Langs de Eem staan heel wat mooie panden en liggen leuke woonboten. Al die woningen hebben hun eigen verhaal. In de komende Maanden gaan we eens langs bij een aantal van die mensen.

GROTE KOPPEL 11
een pand met een verhaal
Leonie Walta

Langs de Eem staat op het moment een aantal panden te koop. Daarvan één in Amersfoort: op de Grote Koppel 11, in het rijtje huizen vlak voor de spoorbrug als je

richting stad roeit.

Op een zonnige vrijdagmorgen ontmoet ik de huidige eigenaar Gerrit Veenendaal die mij een rondleiding geeft en enthousiast vertelt over het renoveren van dit pand.

Gróóóóó!

Het pand bestaat eigenlijk uit twee delen: het woonhuis met garage eronder (zoals je dat van de voorkant ziet) en daarachter een ruime loodsruimte die er bij is gebouwd toen vader Veenendaal het pand kocht en er een garage/autospuiterij begon. Het geheel is vele malen groter dan op het eerste gezicht lijkt als je vanaf de kade kijkt (ong. 320 m²). Toen ik de garage en het woonhuis had bekeken en al redelijk onder de indruk was van de ruimte zei Gerrit glunderend dat ik "nog maar een kwart had gezien". En dat klopte. De

werkruimte op de begane grond is ruim en geeft mogelijkheden voor een kantoor of een praktijk aan huis. Het dak van deze werkruimte is weer het dakterras bij de woonkamer op de 1^e verdieping. En als de werkruimte ruim is, dan is het dakterras dat dus inderdaad ook! De 2^e verdieping is net zo groot als de 1^e en kan door de toekomstige bewoner vrij worden ingedeeld: een kamer-tje of 2, 3 en een badkamer zouden hier mogelijk zijn. Aansluitend op de werkruimte op de begane grond staat de loods, met toegang van binnenuit en vanaf de straat aan de achterzijde, waar zo'n zes auto's in zouden kunnen staan.

Renovatie in eigen beheer

Gerrit renoveert dit pand in eigen beheer, om het daarna te verkopen. Met ondersteuning van een timmerman heeft hij veel ideeën ingebracht voor de renovatie waarin oude en nieuwe dingen op een aangename manier zijn gecombineerd: als extra trap in het huis is bijvoorbeeld een oud exemplaar gebruikt waardoor de sfeer behouden blijft, anderzijds is er een nieuwe CV-ketel en is door het hele huis nieuwe bedrading gelegd voor elektriciteit, telefoon, CAI en beveiliging. Sommige onderdelen werkt hij volledig af, zoals de toiletten en de mooie plavuizenvloer op de begane grond, maar de indeling van het huis en de plaatsing van de keuken en de badkamer wordt geheel aan de nieuwe koper overgelaten. Met subsidie is het pand door de gemeente geheel geïsoleerd volgens de normen uit de Wet Ge-

luidhinder. En dat is te merken, want ik zie treinen langskomen maar ik hoor ze nauwelijks.

- *Sinds wanneer is het pand eigenlijk in de familie?*

We zijn hier in 1961 komen wonen, mijn ouders, mijn zus en ik. Tot 1974 hebben we hier gewoond en toen zijn we naar Hoogland verhuisd. Na die tijd hebben

we het pand verhuurd aan kamerbewoners. De onderverdieping is een tijd opslagruimte geweest, maar de laatste tien jaar heeft er een bedrijfje dat oldtimers restaureert gezeten.

- *Toen jullie hier nog woonden, was er toen veel bedrijvigheid op de Eem?*

Nou en of, het was hier erg druk met binnenvaartschepen. Die vervoerden voornamelijk graan voor de COVA en pakhuis d'Eersteling, hier op de hoek bij de spoorbrug. Soms lagen de schepen hier wel drie rijen dik langs de kade. Dat is nu allemaal anders, maar de drukte komt straks weer terug in de vorm van recreatievaart. Hier voorlangs de kade is een passantenhaven gepland.

- *Waarom wil je het huis verkopen nadat het jarenlang is verhuurd?*

Dat is een heel lang en ook wel vervelend verhaal. Ik zal het proberen samen te vatten. Het komt er op neer dat de Gemeente een aantal jaren geleden het huis van mijn vader wilde kopen omdat zij iets met het gebied wilden. Zij bodden echter een te lage prijs en mijn vader ging hier niet op in. Hij verkocht het aan zijn kinderen. Daarna is er door de Gemeente een heel stuk van de grond achter het huis onteigend, wat, naar nu blijkt, slechts ge-

bruikt gaat worden als tuintje, tuinhuisje en carport voor een nieuwbouwwoning, dat voelt toch nogal pesterig. Een verkoop van het pand in 2000 sprong af vanwege het gemeentelijk voorkeursrecht. Omdat mijn zus niet wilde investeren in een renovatie van het pand heb ik haar begin 2002 uitgekocht en ben ik in maart van dat jaar gestart met de renovatie. Begin 2003 werd het pand door twee bouwinspecteurs van de gemeente bezocht en brachten zij het advies uit dat het gemeentelijk voorkeursrecht kon vervallen omdat de renovatie grondig en professioneel werd uitgevoerd. Ik ben nu vrij het pand aan iedereen te verkopen.

- Je wacht nog met renovatie van de loods achter het huis, wat is hier de reden van?

Ik wil de koper de kans geven om zelf ook nog te bepalen wat hij met de loods wil doen. Hij staat los van het huis dus kan worden afgebroken om plaats te maken voor nieuwbouw. Maar indien het bod op het huis voldoende is dan wil ik ook de loods nog renoveren. Overigens heb ik een aanvraag lopen voor een bouwvergunning (via een Artikel 19 procedure, waardoor er ruim de tijd is) voor de bouw van een pand met vier lagen (inhoud 1500 m³) op de plaats waar de loods nu staat. De Gemeente wil hieraan haar medewerking verlenen en ook welstand is al akkoord met het plan, dus de koper heeft de mogelijkheid om dit plan over te nemen.

- Heeft het pand nog een bepaalde bestemming?

Ja, het is bestemd voor kantoren en bedrijfsdoel-einden waarbij op de hogere verdiepingen gewoon kan worden. Het mag dus geheel maar ook gedeeltelijk als kantoor worden gebruikt. Deze bestemming is echter vrij gedateerd dus wellicht is het mogelijk een beroep op de Gemeente te doen om het pand geheel als woonhuis te laten herbestemmen.

- Aan wat voor kopers denk je zelf?

Ik zou het erg leuk vinden als hier iemand kwam wonen die een band heeft met de watersport. In de garage beneden zouden wel drie skiffs of tweetjes boven elkaar kunnen liggen, dus misschien is het wat voor een Hemus-roeier. Je loopt zo naar het vlotje hier bij de spoorbrug om je boot in het water te leggen. En wat andere watersporten betreft, ik heb voor dit huis ook een aanvraag lopen voor een ligplaats voor een bootje in de haven die hier wordt aangelegd. Ik zou het minder vinden als hier een of an-

dere pizza-keten in zou gaan zitten. Wie meer informatie over de verkoop wil hebben moet eens een kijkje nemen op www.digimmo.nl.

AFZIEN & GEINEN

Petra Noppe

'LICHTE DAMES ZWAAR BENADEELD' Verslag van een hearing Jos Wassink

De aanschaf van nieuwe boten door een roeivereniging is als een excursie door een mijnenveld. Overall loeren gevaren en belangen en een kleine misstap is voldoende voor groot tumult.

Vorig jaar was dat het geval toen de presentatie van het botenplan van toenmalig materiaalcommissaris Sierd Minkes wegens grote opschudding geen doorgang kon vinden, wat uiteindelijk leidde tot ineenstorting van het oude bestuur en de oprichting van een nieuw. Dat nieuwe bestuur moet op de algemene ledenvergadering van 5 november met een nieuw botenplan komen en organiseren maandag 20 oktober een 'hearing' om eens te polsen hoe er over het plan gedacht werd. Idealiter zou er op die avond overeenstemming over de aan te schaffen boten bereikt worden, waardoor de kou uit de lucht zou zijn voor de komende ALV. Zo ver kwam het echter niet.

Op de matig bezochte avond (28 personen waaronder opvallend weinig (3) vrouwen) tekende zich al

snel de tweedeling af die het hele materiaaldebat tekent: In het midden van de zaal de vijftigplussers, ook wel midwekers genoemd of grijze golf die de voorkeur geven aan stabiele C-boten en aan de rand van de Hemusvilla de ambitieuze dertigers die nog wedstrijden roeien en dus liever glad varen. De wedstrijdroeiers zijn van mening dat C-materiaal een voorbijgaande fase is in het roeien en dat naarmate iemand beter leert roeien, dat hij/zij dan doorstroomt naar gladde of wedstrijdboten. Materiaalcommissaris Hans Meijer verwoordde het in een van zijn uitgangspunten als volgt: Op den duur verbetert het roeiniveau van de leden dus stijgt de vraag naar glad materiaal." BOEM!

De eerste mijn

Daar ging de eerste mijn de lucht in. De heren van de grijze golf kijken daar namelijk heel anders tegenaan. Ze willen gewoon lekker roeien in een stabiele

boot - zeker nu het winter wordt - en ze hebben helemaal geen wens om in zo'n wankel geval te stappen. Wat nou doorgroeien? Recreatie versus ambitie. Normaal negeren beide groepen roeiers elkaar zo'n beetje, maar vanavond staan ze tegenover elkaar. Ook de opvattingen over de basis van het botenplan

lopen uiteen. Sommige oudere heren steunen Sierd Minkes die voor de gelegenheid zijn oude plan opnieuw op tafel heeft gelegd. Minkes gaat er van uit dat de behoeften van de vereniging kwantitatief onderbouwd moeten worden. Daartoe bracht hij het botengebruik in kaart door analyse van het inschrijfboek en combineerde dat met de afroeigegevens. Het beeld dat daaruit ontstond

leidde hem tot de conclusie: er is veel te weinig C-materiaal en wat er is, is slecht van kwaliteit. Hoe dit plan viel bij de dertigers is inmiddels bekend.

Botenplan

Huidig materiaalcommissaris Meijer kiest een andere basis: hij ging uit van het laatste ALV-goedgekeurde botenplan uit 2002 en bracht daar wijzigingen en aanvullingen op aan. In vogelvlucht: het plan uit 2002 vermeldde de aanschaf van een zware 2x; een wedstrijdskiff; skiff tot 85 kg; een B4+; een jeugdskiff en een jeugd 2x. Het voorlopige plan van Meijer verschilt daar als volgt van: extra aanschaf van een C2x/3x (als 't Sasje); extra aanschaf van een jeugd 4 (momenteel op proef vanuit Enschede); extra aanschaf van een 4-ter vervanging van Kruithuis; zware 2x blijft staan; wedstrijdskiff vervalt vanwege gebrek aan roeikwaliteit; skiff blijft gehandhaafd evenals de jeugdskiff die NIET voor lichte (<60 kg) dames toegankelijk zou zijn ondanks verzet van Meijer ("lichte dames worden zo zwaar benadeeld"). Verder vervalt de voorgenomen aanschaf van een B4x omdat de KVI grondig geres-taureerd is (hoera voor de materiaalploeg). Ook de door Minkes bepleite aanschaf van een nieuwe C4x komt niet terug in het bestuursplan; in plaats daarvan moet de opgeknapte Zetes nog een aantal jaren mee. Over nieuwe aanschaf van C1's tenslotte wordt geen overeenstemming bereikt omdat de visie erop nogal uiteenloopt. De een ziet het als instructiebootje voor rondom het vlot, de ander zou er graag regelmatig de Eem mee afzakken. Tenslotte was er nog een meevaller: Huig van der Marel (midweker) liet weten een houten gestuurde boordtwee aan de vereniging te willen schenken. Meijer toonde zich blij ver-rast.

Tegen elven

De bijeenkomst was om acht uur begonnen en tegen elven raakte de fut er wel uit. Een overeenstemming over het botenplan was niet bereikt en de verschillen tussen wedstrijd- en recreatieroeiers smeulden nog na. Maar in vergelijking met de uitslaande brand van vorig jaar was de stemming nu toch een stuk milder. Hans Meijer zegde toe nog wat aan zijn plan te gaan sleutelen om het vervolgens aan de vereniging voor te leggen. Mijn gok is dat de komende ALV wel tot enig kemp-haangedrag zal leiden, maar dat beide partijen uiteindelijk eieren voor hun geld kiezen. Lees: boten. En dat wordt tijd ook.

Ploeg van het jaar 2003 DE NOMINATIES

Van het seniorenconvent

De ploeg van het jaar nominatie wordt verzorgd door het zogenaamde 'seniorenconvent' bestaand uit Peter van de Bergh, Jan Paul, Piet, Peter van der Mark, Paul Jurrens Everdien Dikken en Peter Slagter. Allen leden van het eerste uur. Het seniorenconvent is benoemd tijdens het feest ter ere van het tienjarig bestaan door het toenmalig bestuur. De vastgestelde taken van het convent zijn het op voordracht van het bestuur presenteren van de leden van verdienste. Daarnaast heeft het convent zelf het initiatief genomen om de ploeg van het jaar te huldigen. De criteria die gehanteerd worden om een ploeg te benoemen zijn variabel en kunnen gedurende het selectieproces worden bijgesteld. Dit jaar komt het convent op onnaspeurbare wijze tot de volgende nominaties:

Genomineerde 1

De lange-afstandmannen Feike, Niels en Marien

Voor de bijzondere prestaties tijdens de Elfstedentocht, winst bij de Mastenbroekmarathon, Noordhol-landtocht.

Genomineerde 2

De FFF-acht

Een instituut binnen de vereniging waarbij de roeiers ondergeschikt zijn aan het belang van de FFF. Voor het derde achtereenvolgende jaar winst in Zwolle. De penningmeester van de Zwolsche - ex-Hemus - heeft zo al heel wat zonen van de FFF-acht in ontvangst genomen. Tevens staat de FFF tweede in het veteranen C klassement.

Genomineerde 3

De dames 3 seconden acht

Net geen winst tijdens de Eemhead. De ploeg wil revanche tijdens de Linge-wedstrijden en is bij winst zeker kanshebber voor de titel ploeg van het jaar.

Genomineerde 4

Hemus Jeugd

Winst in diverse wedstrijden. Lars bekker, Renate Schoemakers, Suzanne van der Horst.

Genomineerde 5

Midwekers

Hemus midweekroeiers met hun eerste plaats in de Eemlint Race 2003. De ploeg bestaande uit Tineke Lanning, Ad Cornelissen, Josita van de Kerk, Wim Coppens, Josita van de Kerk (ingevallen voor Marina Schaik) en Wim Broekhuizen.

Genomineerde 6

De zeeroeiploeg

Deze ploeg, bestaand uit stuurvrouw Ingeborg Stokhof, Marien Mortier, Feike Tibben, Koos Iestra en Jan Paul Kleijwegt, heeft met succes een voor Hemus tot dusverre onbekende tak van roeien geopend. Ze namen deel aan de Kanaalrace van Jersey naar Catelet en wonnen dicht bij huis het ad hoc Nederlands Kampioenschap Open Waterroei in Muiden.

Van het bestuur

Winter!

Het water wordt steeds kouder. In koud water ben je sneller buiten westen dan je voor mogelijk houdt. Daarom: ken je grenzen: het is je eigen verantwoordelijkheid.

Je mag sowieso niet roeien als de luchttemperatuur nul graden of lager is, of als er drijfijs is. En ook niet als er dichte mist is - zicht < 500 meter -, of als er een windwaarschuwing 7 of hoger voor het IJsselmeer is.

Maar meer nog dan dat: volg je gezonde verstand. Het kan bij windkracht 6 vanuit de verkeerde hoek al aardig spoken op de Eem. En als je twijfelt - blijf lekker thuis.

In het Huishoudelijk Reglement staan de volgende winterregels.

Het is gedurende de winterperiode (1 november tot 1 april) voor **geoefende** roeiers verboden te roeien in een skiff, C1x en 2- zonder permanente begeleiding van een erkende coach/ instructeur/ andere boot of zonder een goedgekeurd zwemvest.

Het is gedurende de winterperiode (1 november tot 1 april) voor **ongeoefende** roeiers verboden te roeien in een skiff, C1x, 2x en 2- zonder permanente begeleiding van een erkende instructeur/ coach..

Onder **ongeoefend** wordt verstaan minder dan 1 jaar in het bezit zijn van een roeivaardigheidsbewijs.

HUISVESTING:

SLEPENDE ZAAK MET FRISSE IDEEËN

Van de huisvestingscommissie

Het lijkt stil te zijn op huisvestingsgebied; er was een plan van Hemus, er was een reactie van de gemeente, er was een locatieonderzoek er was een speciale ledenvergadering, maar wat gebeurt daar nu eigenlijk mee? Gebeurt er wel wat?

In de september ALV hebben we al gemeld dat het proces niet heel soepel verloopt. We moeten er bij de gemeente nogal aan sleuren om resultaten te krijgen. Toch raakt men langzaam op het stadhuis onder de indruk van onze ideeën en soms begint daar een warm gevoel te ontstaan. Een creatieve groep technuten onder leiding van Theo Klink en Dolf Messnig heeft nieuwe manieren gezocht om nog slimmer met ruimte om te gaan, zoals boten in laden, schuivende stellingen en een heuse botenlift. Die vernieuwende aanpak heeft er toe geleid de gemeente nu ook anders naar locaties gaat kijken. Daarbij komen nieuwe mogelijkheden in beeld.

Ondertussen lobbyt de lobbygroep zich de naad uit het lijf bij de gemeenteraadsfracties. Bij nacht en ontij en op onzalige uren geven Kirsti Hammer en Astrid Suurland de prachtige door André Haveman gemaakte presentaties, worden de sprekende folders van Koos Iestra achter gelaten..

Dat heeft effect, de raad is in meerderheid onder de indruk van het doorzettingsvermogen, de creativiteit en het vermogen van Hemus om zelf een aanzienlijk basisbedrag neer te leggen. Ook de landelijke Bond geeft steun. Op de Eemhead was Jan Karel Mak, voorzitter van de Bond aanwezig om nog eens bij alle aanwezige politici deze kwestie onder de aandacht te brengen. Met verve en vol vuur zette hij daar Hemus op de kaart.

De gemeenteraad wil nu initiatief nemen. In oktober

wilde Groen Links al een motie indienen om 'binnen-door' eindelijk Hemus die plek te geven in het plan Maatweg. Dat plan ging niet door bij gebrek aan meerderheid voor die strategie. Het initiatief heeft er wel toe geleid dat er nu wordt gewerkt aan allerlei allianties en samenwerkingsverbanden om Hemus een plek te geven. Dat zal waarschijnlijk niet, zoals we in juni dachten, dit jaar gebeuren. Begin volgend jaar is er een volgende ronde over plan Maatweg. Dan moet het locatieonderzoek klaar zijn.

Voor ons is het hard en soms ook frustrerend werk. Wij gaan ook liever gewoon sporten. Daarom waarderen we het dat leden zo meedenken, dat we aan worden geschoten met suggesties voor locaties, kansen voor samenwerking, etc. Blijf dat vooral doen! het houdt ons scherp 'waarvoor we het ook al weer doen'.

BEZUINIGINGEN...

Liesanne van den Brink

Misschien heb je de afgelopen weken in de media vernomen dat er behoorlijk gesneden gaat worden in de subsidies die aan sportbonden verstrekt worden. Reden voor een aantal sportbonden om met hun leden op het Haagse Binnenhof te demonstreren. Tijd om ons af te vragen of Hemus zich ook in de acties moet gaan storten: afsluiting van alle vaarwegen in en om Den Haag?

Wordt de contributie van Hemus hoger door deze aangekondigde bezuinigingsmaatregel? Via de mail reageerde Remco op mijn vragen: "Voor zover ik op dit moment kan inschatten hebben de voorgenomen bezuinigingen geen (substantiële) gevolgen voor Hemus. Wij ontvangen niet of nauwelijks subsidie. Voor wat betreft de contributie kan ik vertellen dat vanuit het bestuur op dit moment een contributieverhoging, anders dan de jaarlijks inflatiecorrectie, niet wordt overwogen.

Weet je toevallig al het nieuwe contributiebedrag voor 2004?

"Hierop kan ik nog geen antwoord geven. Een contributieverhoging moet eerst worden goedgekeurd door de ALV".

Kortom: het contributiebedrag voor 2004 hoor je van ons zodra het is goedgekeurd in de ALV en voor wat betreft de vaarwegen in en rond Den Haag... mischien wordt daar nog eens een keertje een leuke toer-tocht georganiseerd.

QVO VADIS?

Een koude herfstochtend op een waddeneiland. Ik word gewekt door de piepjes van mijn horloge.

Het is vroeg, zeven uur, vaag herinner ik mij de avond ervoor. Een genoeglijk diner, maar veel te laat gemaakt. Aan de bar gehangen, nog even een drankje gedaan. Werden er als altijd weer een paar meer. Mijn hoofd bonkt, maar ik heb mezelf een belofte gedaan. Niet voor niets heb ik mijn loopspullen dit weekend meegenomen. Opstaan, maillot aan, thermohemd, sweater, loopschoenen vastmaken, niet aarzelen, direct naar buiten.

Het hotel beneden is verlaten, op een van de obers na. Al keurig in pak, maar ook nog niet helemaal wakker zo te zien. Zijn blik verradert bewondering, of is dat de projectie van mijn verbeelding? Het schemert nog, buiten is het koud, een zachte bries ruist door de bomen die hier staan. Ik zet een voorzichtige loop-pas in. Rustig beginnen. Ik neem de hoofdweg richting het strand. Niemand te zien. Iedereen ligt nog op een oor. Zij wel. Ik besluit er niet aan te denken en probeer me te concentreren op mijn looppas. Lange, regelmatige stappen. Vlak voor de strandopgang ligt een klein duin. Mijn hart bonkt vervaarlijk. Bovenop zie ik de zee. Een bleek herfstzonnetje verlicht de zandvlakte die zich

voor mij uitstrekt. Het waait nu wat harder, maar ik heb het niet langer koud. Naarmate ik de vloedlijn nader wordt het zand harder. Vreemdsoortige creaties van opwaaiend zand stuiven onder mijn voeten door. Opspattend water, ik voel schelpen knisperen. Mijn ademhaling wordt rustiger naarmate ik vorder. Stap voor stap worden lichaam en geest gereinigd, de hoofdpijn verdwijnt. In de verte nadert een strandpaal, nee, het is een andere looper. Meer dan een gestalte zie ik niet, een opgestoken hand. Hij blijft meer landinwaarts. Of is het een zij? Ik zal het nooit weten.

Langzaam word ik één met mijn omgeving. Rechts de duinenrij, links de zee. Ik heb mijn ritme gevonden. Het strand is als een zacht tapijt, prettig mee verend met mijn pas. Alleen op de wereld met de elementen. De werkelijkheid van alledag is heel even ver weg. Ik stel het keerpunt nog even uit. Niet meer versnellen, niet meer vertragen, niet moe worden, lichtvoetig zweven, oneindige eindeloosheid.

AFZIEN & GEINEN

Foto's en tekst Jos Wassink

Deze maand is de indoor weer begonnen. In dit nummer een foto-impressie daarvan.

Elke dinsdagavond beulen twee uur achtereen Hemusleden zichzelf en elkaar af in sporthal ROC Amerland. Het eerste uur heet speciaal voor wedstrijd-roeiers te zijn, het tweede voor iedereen. Maar qua inzet is er weinig verschil. Dit jaar was de belangstelling zo groot dat zelfs overwogen is een derde uur in te stellen speciaal voor de jeugd vanaf 7 uur. Maar dat werd instructeur Chris wat te veel, zeker omdat hij over een maand vader hoopt te worden.

Supersuuss

Barrooster - van 10.30 tot 13.00 uur

1-11	Grietje Dorenbos en Piet van Gent	22-11	Francina Graat en Sybout Hiemstra
2-11	Marcel Drenth en Peter van Gerwen	23-11	Saskia Grobben en Katie Hilhorst
8-11	Frank Drielsma en Bastiaan Geurtsen	29-11	Rietje van Groenigen en Piet Hilhorst
9-11	Wijnand Drupsteen en Vera Gijzen	30-11	Douwe de Groot en Moos Hoek
15-11	Alien Wiggerink en Debora van Herpen	6-12	Kristin Guermonprez, Maarten Hoekstra
16-11	Esther de Graaf en Nicole van Heukelom	7-12	Roland Hack en Frans Hogenkamp

